

Arrest

nr. 226 198 van 17 september 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 9 september 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Somalische nationaliteit en bent u afkomstig uit de stad Jilib gelegen in de provincie Middle Juba. U verklaart vanaf uw geboorte tot enkele maanden voor uw vertrek uit Somalië in Jilib te hebben gewoond. U behoort tot de Sheikal clan. U bent niet naar school geweest maar volgde gedurende vijf maanden les in de madrassa. U kan wel lezen maar nauwelijks schrijven. U woonde als enig kind samen met uw vader die in 2018 overleed aan een ziekte.

Jullie werkten niet maar werden ondersteund door clangenoten omdat uw vader een korangeleerde was. In 2012 of 2013 was u betrokken bij een gevecht en u raakte gewond aan uw hoofd. De wonde werd gehecht door een man die in de buurt woonde. U maakte gedichten en liedjes die u reciteerde en zong voor uzelf. Eind 2015 hoorde een clanoudere, A.Y.(...), u verzen reciteren en hij zei u dat u veel talent had. U werd verliefd op een meisje en u wilde met haar trouwen. Op een dag in de vijfde maand van 2018 kwam ze u bij u thuis bezoeken. Ze was overstuurd omdat haar vader haar wilde uithuwelijken aan iemand van Al-Shabaab. U probeerde haar te troosten en jullie hadden seksuele betrekkingen. Plots werden jullie betrapt door vrouwen die spioneerden voor Al-Shabaab. U rende meteen weg, maar toen u over een hek klom bleef u hangen. Omdat u enkel een lange Somalische rok droeg raakte u gewond aan uw penis. U zou er tot op heden geen gevoel meer in hebben. U reisde naar de hoofdstad Mogadishu, waar u logeerde bij een tante. Op een dag hoorde, Binti Cumar Gacal, een buurvrouw van uw tante u een zelf gecomponeerd lied zingen. Zij is een zangeres en is bekend op you-tube. Ze was zo erg onder de indruk van uw song, waarin u de Somalische jeugd aanspoort om iets voor hun land te doen, dat ze besloot om het op te nemen. Ze liet het zingen door Suldaan Saraad. De song kreeg een zodanig grote bekendheid dat u als componist op het kabinet werd ontvangen door de president van Somalië. Bij deze gelegenheid werden er foto's genomen die door de aanwezigen werden gedeeld op sociale media. Dit raakte ook bekend bij Al-Shabaab en u werd door hen bedreigd. Toen u op een dag naar een pleintje ging in de buurt van het parlement vond er een aanslag plaats waarbij u gewond raakte aan uw hand. U meent dat deze aanslag op u gericht was. Ook zou de burgemeester gemeld hebben dat er documenten circuleerden waarin stond dat niemand met u contact mocht hebben. In de zevende maand van 2018 ontvluchtte u Somalië. Op 16 juli 2019 werd u aangehouden in de luchthaven van Zaventem omdat u naar Dublin trachtte te reizen met een Zweedse identiteitskaart die u niet toebehoort. Op 18 juli 2019 deed u een verzoek om internationale bescherming. Ter staving van uw verklaringen legde u zes foto's voor, waarop u zou te zien zijn op het kabinet van de Somalische president.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid in de zin van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid c) van de Vreemdelingenwet met betrekking tot uw identiteit en uw nationaliteit door het verstrekken van valse documenten (u reisde immers met een Zweedse identiteitskaart die u niet toebehoort), rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Bovendien heeft u gepoogd de autoriteiten te misleiden door valse informatie te verstrekken aangaande uw asielmotieven (zie verder).

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt afkomstig te zijn uit de stad Jilib gelegen in de provincie Middle Juba.

Vooreerst dient opgemerkt dat uw geografische kennis van uw beweerde regio opmerkelijke lacunes vertoont. Zo wist u wel dat de Juba rivier bij Jilib ligt, maar gevraagd naar de afstand tussen de rivier en het centrum van de stad kon u alleen zeggen dat u niet iemand bent die van het centrum naar de rivier ging. U voegde hieraan toe dat de rivier van het westen naar het oosten stroomt, hetgeen niet overeenstemt met de beschikbare informatie (CGVS, p. 10). De rivier stroomt immers vanuit noordelijke richting naar het zuiden in de zee. U wist wel een aantal dorpen te noemen in de buurt van Jilib. U stelde echter dat u nooit in deze dorpen geweest bent maar dat uw vader u verteld had welke plaatsen er zijn in de buurt van de stad en in welk windrichting ze gelegen zijn, toch wel opmerkelijk (CGVS, p. 10). Bovendien kende u bijvoorbeeld het dorp Libaanga niet terwijl dit vlakbij de stad is gelegen. Het dorp Maxad (Mahad), eveneens dicht bij de stad, kende u evenmin. Op weg naar Mogadishu passeerde u door het dorp Kheyb (Dhey) Tubako. Gevraagd naar de afstand tussen dit dorp en Jilib stad moest u echter het antwoord schuldig blijven, u kon dit niet eens bij benadering aangeven. U beweerde dat u er twee dagen over deed om van Jilib naar Kheyb Tubako te stappen, hetgeen eveneens bevreemdend is aangezien dit dorp op minder dan 20 kilometer van Jilib ligt en er een weg naartoe loopt.

Voorts weten uw verklaringen over de aanwezigheid van Al-Shabaab in uw regio allerm minst te overtuigen. U verklaarde dat uw vader u verteld had dat Al-Shabaab de macht overnam in de stad Jilib in de periode eind 2008/ 2009. Gevraagd hoe oud u toen was moest het antwoord schuldig blijven. U kon niet eens zeggen of u twee, vijf, tien of eerder twaalf jaar oud was (CGVS, p. 8), hetgeen er op wijst dat u zaken hebt ingestudeerd. Toen er gepeild werd hoe u deze machtsovername hebt beleefd wist u enkel te zeggen dat er veel mensen gemaskerd waren en dat er veel angst was, allerm minst doorleefde verklaringen. Gevraagd om te vertellen over het leven onder Al-Shabaab bleef u zeer algemeen en oppervlakkig. U repliceerde dat u het niet kon uitleggen en u wist enkel te zeggen dat het een gesloten leven is en dat men niet mag spreken met iemand op wie men verliefd is (CGVS, p. 8). Ook toen er vragen werden gesteld over concrete gedrags- en kledingregels bleef u uiterst summier (CGVS, p.8). U stelde dat de ouderen van de clan samenkwamen met Al-Shabaab maar u hebt geen informatie over hetgeen er zoal besproken werd. Gevraagd of Al-Shabaab ooit sport- of culturele activiteiten organiseerde voor de lokale bevolking, antwoordde u ontkennend en zei u dat sport verboden is (CGVS, p. 8 en 9). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat Al-Shabaab in 2014 een 'Fun Day' georganiseerd heeft voor de jonge mannen in Jilib met tal van activiteiten zoals zaklopen en een eierloop.

Tevens wist u niet of er ook niet-Somali Al-Shabaab strijders aanwezig waren in de stad Jilib. Hiernaar gevraagd antwoordde u dat ze allen gemaskerd waren en men het dus niet kon weten. Dat Al-Shabaab steeds gemaskerd zou optreden in een regio die volledig onder hun controle is, houdt echter geen steek. Hiermee geconfronteerd kon u enkel zeggen dat dit de manier is waarop ze opereren en dat dieven ook hun gezicht bedekken (CGVS, p. 11). Bovendien werd in april 2016 een Tanzaniaanse Al-Shabaab strijder in uw stad geëxecuteerd omdat hij ervan verdacht werd samen te werken met de Central Intelligence Agency (CIA).

Gevraagd of u AMISOM kende antwoordde u dat het vreemde militairen zijn. Gevraagd of ze een aanwezigheid hebben in Jilib antwoordde u ontkennend (CGVS, p. 9). Volgens de beschikbare informatie werkt AMISOM met de Keniaanse troepen samen om de macht van Al-Shabaab in Jilib omver te werpen en zijn ze wel degelijk actief in de regio rond Jilib stad.

U verklaarde aanvankelijk dat u zich niet kon herinneren dat er ooit luchtbombardementen waren uitgevoerd op Jilib. Direct daarop stelde u dat u daar eigenlijk niet zeker van was. Ermee geconfronteerd dat een inwoner van Jilib toch moet weten of er al dan niet luchtbombardementen zijn geweest repliceerde u dat er steeds gevechten waren, gevechten op de grond (CGVS, p. 11). Gevraagd of er ooit luchtbombardementen zijn uitgevoerd op een basis van Al-Shabaab in Jilib antwoordde u dat u toen heel jong was (CGVS, p. 11 en 12). Bovenstaande strookt echter geenszins met de informatie waarover het CGVS beschikt. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat er de jaren voor uw vertrek heel wat luchtbombardementen op Jilib zijn uitgevoerd, ook op de basis van Al-Shabaab. In 2011 zijn er burgers omgekomen bij luchtaanvallen op Jilib. In mei 2014 waren er zelfs verschillende luchtaanvallen op Jilib. Nog volgens deze informatie veroorzaakte de luchtaanval van 20 mei 2014 een massale verhuizing van de lokale bevolking in de daaropvolgende dagen en begon de bevolking na de luchtaanval van 24-25 mei 2014 de stad te evacueren. Van dit laatste bleek u evenmin op de hoogte te zijn. Gevraagd of er ooit veel inwoners van Jilib tegelijkertijd gevlucht waren antwoordde u ontkennend (CGVS, p. 12). In mei 2015 werden de stad Jilib en het nabijgelegen dorp Manyagabo zwaar gebombardeerd door Keniaanse strijdkrachten. Ook in 2016 en 2017 zijn er opnieuw luchtaanvallen uitgevoerd op de stad.

Van clanconflicten in uw regio bleek u evenmin op de hoogte te zijn. Hiernaar gevraagd kon u enkel vaagweg zeggen dat uw vader u had verteld dat er een conflict was geweest tussen Sheikhal en Jareer en dat Hawiyee eveneens in een conflict waren betrokken. U wist hier echter niets over te vertellen, zelfs niet nadat u nog eens expliciet gevraagd werd om meer informatie te geven over het conflict tussen de Sheikhal en de Jareer (CGVS, p. 12). Uit de beschikbare informatie blijkt bovendien dat milities van de Sheikhalclan waar u tot behoort, in 2005 gestreden hebben in het dorp Haramka [Xaramka], een dorp op ongeveer 15km van Jilib. Zij streden met leden van de Tunni-clan, een subclan van de Rahanweyn clanfamilie. In het jaar 2007 raakten leden van uw Sheikhalclan, namelijk de subclan Lobogey en de subclan Aw Qudub, onderling slaags in de stad Jilib. Eveneens in de stad Jilib, deden zich in 2008 opnieuw clangevechten voor, waaraan ook uw Sheikhalclan deelnam. In het jaar 2013 zouden leden van de subclan Awramale, een subclan van de Hawiye-clan, gevochten hebben met leden van de islamitische terreurgroep Al-Shabaab, in de stad Jilib. Geconfronteerd met de benaming 'Awramale' bleek u hier trouwens nog nooit van te hebben gehoord (CGVS, p. 12).

Tot slot bleek u nauwelijks iets te weten over internationale organisaties of NGO's die actief waren in uw regio. U vernoemde een organisatie genaamd 'Mother and Child' maar kon hier enkel over zeggen dat ze er niet aanwezig zijn. Uit informatie blijkt dat ook Artsen Zonder Grenzen (MSF) in 2009 en 2011 aanwezig waren in Jilib tot hun voedingscentrum werd aangevallen. In 2011 was het Rode Kruis (ICRC) aanwezig in Jilib. De Somalische organisatie Juba Shine was er eveneens aanwezig. Het ziekenhuis van Jilib werd omstreeks 2013 gesponsord door de organisatie Sam Sam.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Jilib gelegen in de provincie Middle Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in de stad Jilib heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw bewering dat u vanuit Jilib naar Mogadishu bent gevlucht omdat u betrap werd terwijl u seksuele betrekking had met een meisje.

Wat betreft de door u aangehaalde feiten die zich in Mogadishu zouden hebben afgespeeld dient opgemerkt dat ook deze niet weten te overtuigen. U hebt immers niet aannemelijk gemaakt dat u enige bekendheid hebt verworven als zanger/dichter, ontvangen werd door de president en geïdoleerd werd door Al-Shabaab. U beweert dat u bij toeval 'ontdekt' werd door de zangeres Binti Cumar Gacal en dat ze een song van u, ingezongen door Suldaan Saraad, heeft opgenomen en dit heeft doorgegeven aan het kabinet van de president. U legde hier echter geen enkel overtuigend bewijs van voor. U stelt dat er foto's van uw bezoek aan de president verspreid werden via facebook maar u kan niet zeggen wie deze foto's verspreidde of op welke accounts deze te vinden zijn. Dat u verklaart zelf niet te beschikken over een facebookaccount is geen afdoende uitleg voor uw onwetendheid (CGVS, p. 6 en 7). Er kan immers verwacht worden dat u toch geïnformeerd zou hebben over wie deze foto's verspreidde en over waar ze overal te vinden zijn. U kon zelfs geen enkele persoon bij naam noemen die uw foto's zou hebben gepost. Nochtans zou Binti u een facebookpost met deze foto's hebben laten zien. Treffend is ook dat u niet weet tot welke clan Binti behoort (CGVS, p. 7). U beweert voorts dat u in Mogadishu bedreigd werd omdat Al-Shabaab via deze foto's te weten is gekomen dat u in Mogadishu was. U stelde tevens dat de vader van het meisje in Jilib wraak wilde nemen op u, maar hierboven werd reeds vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw herkomst en problemen in Jilib.

Meermaals gevraagd hoe u bedreigd werd komt u niet verder dan te zeggen dat er een aanslag was op een plein dicht bij het parlement en dat u hierbij gewond raakte aan uw hand. U beweert dat u het doelwit was van deze aanslag, hetgeen niet aannemelijk is. U beschikt ook niet over concrete aanwijzingen dat de aanslag tegen u gericht was. Hiernaar gevraagd repliceerde u dat uw oom u had gezegd dat ze u zouden willen treffen. U voegde nog toe dat u nooit persoonlijk werd aangesproken door Al-Shabaab maar dat de burgemeester gezegd had dat er documenten circuleerden dat niemand bij u mocht komen en dat u gezien wordt als ongelovige omdat u liedjes schrijft, een loutere blote bewering (CGVS, p. 13).

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde foto's kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. De bewijswaarde van dergelijke privé foto's is sowieso beperkt doordat het niet moeilijk is om beeldmateriaal te manipuleren. Hoe dan ook kan er niet uit worden afgeleid dat u bekendheid hebt verworven als zanger/dichter en gevisieerd werd door Al-Shabaab. Van de door u opgelopen verwondingen legt u geen attesten neer.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 22 augustus 2019 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud] uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen.

Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Nadat u werd geconfronteerd met uw gebrek aan kennis over de stad Jilib haalde u aan dat u kampt met geheugenproblemen doordat u in 2012/2013 tijdens een gevecht gewond raakte aan uw hoofd. Dit is een loutere blote bewering die u niet aan de hand van enig (begin van) bewijs hebt gestaafd. Bovendien legde u inconsistente verklaringen af over de aard en de ernst van uw verwondingen. Aanvankelijk verklaarde u dat u geopereerd werd aan uw hoofd. Toen u echter gevraagd werd in welke ziekenhuis de operatie plaatsvond moest u toegeven dat u niet werd gehospitaliseerd en dat uw hoofdwonde gehecht werd door een man uit de buurt. U raakte ook niet in coma maar verloor gewoon het bewustzijn toen u werd geslagen (DVZ vragenlijst, vraag 7 en CGVS, p. 5 en 14).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting aangaande de motiveringsplicht.

Verder voert hij aan dat het "verifiëren van iemands Somalische nationaliteit vereist een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck. Hierbij mogen de vragen geenszins eenzijdig zijn. Evenmin kan van de asielzoeker een encyclopedische kennis worden verwacht van zijn omgeving en de clans.". Verzoeker verwijst hierbij naar een advies van professor Abbink, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, aan het UNHCR waarin hij stelde "dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen, en dat van hen evenmin verwacht kan worden dat zij de clanverdelingen onmogelijk allemaal van buiten kunnen kennen". Hij gaf voorts aan dat "In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes - (...) - niet (kunnen) kennen."

In het verzoekschrift wordt aangestipt dat hierbij dus niet wordt gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel. Wel wordt opgeroepen tot enig relativiseringsvermogen bij de analyse ervan.

Verzoeker benadrukt dat hij nooit in de dorpen geweest is waarvan verwerende partij verwacht dat hij kennis heeft en afstanden kan geven. Tevens wijst verzoeker erop dat hij wel degelijk zijn clan correct kan aangeven en hij zonder moeite de andere clans in Jilib kan opnoemen. Verzoeker vervolgt dat hij ook een uitgebreide geografische kennis heeft. Dat hij niet op de hoogte was van de clanconflicten van 2007 en 2008 wijt verzoeker aan het feit dat hij op dat ogenblik amper 11 jaar oud was en de feiten van meer dan 10 jaar geleden dateren. Ook wat de inval van Al Shabaab betreft, merkt verzoeker op dat hij op dat moment slechts 12 jaar was en hij door zijn vader afgeschermd was waardoor hij niet veel kan vertellen over die inval. Verzoeker benadrukt dat hij wel uitgebreid kon vertellen over de regels die zij oplegden en het leven onder Al Shabaab.

Verzoeker acht het onbegrijpelijk *“hoe verwerende partij alle kennis van verzoekende partij zomaar meent naast zich te kunnen leggen en geen geloof hecht aan haar regio van herkomst”* en voert aan dat verweerder erg onredelijk en onzorgvuldig te werk is gegaan. Hij betoogt dat verweerder zich enkel gefocust heeft op de vragen waarop hij niet kon antwoorden en het grootste deel van het gehoor - en de vragen waarop hij moeiteloos kon antwoorden - naast zich neerlegt.

Verder werpt verzoeker op dat verweerder absoluut niet motiveert omtrent zijn asielrelaas en enkel stelt dat zijn relaas niet geloofwaardig is gezien geen geloof wordt gehecht aan zijn herkomst.

In hoofddorde vraagt verzoeker zijn vluchtelingenstatus te erkennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en *“subsidiar”* om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een *“Advies van het UNHCR”* van 9 oktober 2009 in het kader van een toenmalige Somalische asielzaak.

Beoordeling

2.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “ a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.1. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij jarenlang gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4.2. Aangezien verzoeker verklaart vanaf zijn geboorte tot enkele maanden voor zijn vertrek uit Somalië in Jilib te hebben gewoond (notities persoonlijk onderhoud 22 augustus 2019, p. 3), kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij er geboren en getogen is. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, sociologische en politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker ruim de mogelijkheid werd geboden zijn herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoeker kon toelaten zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst en met zijn sociale en maatschappelijke omgeving.

Uit de bestreden beslissing blijkt echter dat verzoekers geografische, clan- en sociologische kennis dermate ontoereikend is dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn herkomst. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) verzoekers geografische kennis van zijn beweerde regio opmerkelijke lacunes vertoont, (ii) zijn verklaringen over de aanwezigheid van Al Shabaab in zijn regio allerminst te overtuigen, (iii) verzoeker niet wist of er ook niet-Somali Al Shabaab strijders aanwezig waren in de stad Jilib, (iv) verzoeker niet wist dat AMISOM wel degelijk actief was in de regio rond Jilib stad, (v) verzoeker er niet zeker van was of er ooit luchtbombardementen waren uitgevoerd op Jilib, (vi) verzoeker evenmin op de hoogte was van clanconflicten in zijn regio, en (vii) verzoeker nauwelijks iets wist over internationale organisaties of NGO's die actief waren in zijn regio.

Al deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht, zijn terecht en pertinent, en vinden steun in het administratief dossier. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele argumenten aan ter weerlegging of ontkrachting van bovenstaande motieven.

Waar verzoeker benadrukt dat hij nooit in de dorpen geweest is waarvan verwerende partij verwacht dat hij kennis heeft en afstanden kan geven, gaat hij uit van een verkeerde/onvolledige lezing van de bestreden beslissing. Zo werd helemaal niet verlangd van verzoeker om de afstanden op te geven naar de dorpen die verzoeker heeft genoemd. Wel werd terecht gevraagd, daar verzoeker verklaarde het dorp Kheyb (Dhey) Tubako te zijn gepasseerd op weg naar Mogadishu, naar de afstand tussen dit dorp en Jilib stad. Ofschoon verzoeker zelf verklaarde er te zijn gepasseerd, kon hij dit echter zelfs bij benadering niet aangeven. Verzoeker beweerde dat hij er twee dagen over deed om van Jilib naar Kheyb Tubako te stappen, hetgeen compleet ongeloofwaardig is aangezien dit dorp op minder dan 20 kilometer van Jilib ligt en er een weg naartoe loopt. Verzoeker wist verder wel een aantal dorpen in de buurt van Jilib op te sommen, maar de dorpen Libaanga en Maxad (Mahad) vlakbij de stad kende verzoeker echter niet. Tevens wist verzoeker dat de Juba rivier bij Jilib ligt, maar gevraagd naar de afstand tussen de rivier en het centrum van de stad kon hij alleen zeggen dat hij niet iemand is die van het centrum naar de rivier ging (*ibid.*, p. 10). De Raad benadrukt dat voornoemde flagrante onwetendheden en fouten verzoekers herkomst uit zijn beweerde regio wel degelijk volledig loochenen. Het is niet ernstig dat verzoeker nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld, zoals zijn directe geografische omgeving en de situering van verschillende dorpen onderling, terwijl verzoeker wel op andere punten op theoretische wijze kon antwoorden, zoals het louter opsommen van dorpen rond Jilib en de windrichting waarin deze gelegen zijn. Dit ondergraaft verder verzoekers voorgehouden herkomst gezien het niet aannemelijk is dat verzoeker wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven maar niet deze kennis die in zijn dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren.

Eenzelfde redenering gaat op waar verzoeker enerzijds wel enige clankennis heeft, maar anderzijds dan weer helemaal niet op de hoogte blijkt te zijn van de clanconflicten in zijn regio. Verzoeker repliceert in zijn verzoekschrift dat hij op het moment van de clanconflicten van 2007 en 2008 amper 11 jaar oud was en de feiten van meer dan 10 jaar geleden dateren. De Raad neemt deze uitleg echter niet aan. Immers, dat verzoeker dergelijke elementaire gegevens over zijn dagelijkse leefwereld, ook al dateren zij van enige jaren geleden, niet kan verstrekken, toont aan dat hij geen zicht wenst te bieden op zijn reële verblijfssituatie. Verzoeker gaat er met zijn verweer overigens volledig voorbij aan de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat hij ook over het clanconflict in het jaar 2013 geheel onwetend was, een conflict waarbij leden van de subclan Awramale, een subclan van de Hawiye-clan, gevochten hebben met leden van de islamitische terreurgroep Al Shabaab, in de stad Jilib. Geconfronteerd met de benaming 'Awramale' bleek verzoeker hier trouwens nog nooit van te hebben gehoord (*ibid.*, p. 12).

Ook waar verzoeker zijn vage verklaringen omtrent de inval van Al Shabaab wijt aan zijn jeugdige leeftijd, weet hij om diezelfde reden niet te overtuigen. Temeer daar hij, toen hem tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd werd hoe oud hij toen was, het antwoord schuldig moest blijven. Verzoeker kon niet eens zeggen of hij twee, vijf, tien of eerder twaalf jaar oud was (*ibid.*, p. 8), hetgeen er, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, op wijst dat verzoeker zaken heeft ingestudeerd. Louter in het verzoekschrift post-factum opwerpen dat hij toen 12 jaar was, vermag deze vaststelling niet om te buigen. Van verzoeker, die beweert zijn hele leven in Jilib te hebben gewoond, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij spontaan en concreet zou kunnen vertellen over de veiligheidsincidenten aldaar, *quod non*.

Daarenboven wist verzoeker evenmin of er ook niet-Somali Al Shabaab strijders aanwezig waren in de stad Jilib, wist hij niet dat AMISOM wel degelijk actief was in de regio rond Jilib stad, was verzoeker niet zeker of er ooit luchtbombardementen waren uitgevoerd op Jilib, en wist hij nauwelijks iets over internationale organisaties of NGO's die actief waren in zijn regio.

Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., waarbij professor Abbink te kennen geeft dat veel Somali's niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen, er te veel aandacht wordt besteed aan clanverdelingen en dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven, stelt de Raad vast dat deze zaak op geen enkele wijze verbonden is met verzoekers vluchtrelaas. De Raad benadrukt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel beoordeeld dient te worden waarbij rekening wordt gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker. Gelet op voorgaande overwegingen is het *in casu* onmiskenbaar dat verzoekers geografische, clan- en sociologische kennis dermate ontoereikend is dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn herkomst.

De verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden inzake asielzoeker Y., kan derhalve niet nuttig worden aangevoerd. Daarbij kan nog worden vastgesteld dat professor Abbink's titels wel worden aangevoerd maar er wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn expertise voor Somalië opdeed. In het bijzonder is van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen buiten Somalië en bij welke generatie.

De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het bijgebrachte UNHCR-advies van 9 oktober 2009 inzake een andere persoon conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in de concrete zaak van verzoeker.

Gelet op het hoger vastgestelde gebrek aan kennis in hoofde van verzoeker op grond waarvan niet anders dan kan worden besloten dat hij manifest bedrieglijke verklaringen aflegt over zijn herkomst uit Jilib, Somalië, is de Raad van oordeel dat de kennis die hij wel tentoonspreidt slechts een gebrekkig ingestudeerde kennis betreft. Aldus zijn de geopperde vervolgingsfeiten, die zich in Jibil zouden afgespeeld hebben, evenmin geloofwaardig.

2.4.3. Waar verzoeker nog laakt dat het Commissariaat-generaal niet verder ingaat op zijn vluchtrelaas, herneemt de Raad vooreerst dat verzoeker niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Jilib en derhalve evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde vluchtmotieven die er onlosmakelijk mee verbonden zijn.

Daarenboven duidt een simpele lezing van de bestreden beslissing aan dat naast de vaststellingen omtrent zijn beweerde afkomst uit Somalië, tevens wordt gemotiveerd dat ook de door verzoeker aangehaalde feiten die zich in Mogadishu zouden hebben afgespeeld, niet weten te overtuigen: *“Wat betreft de door u aangehaalde feiten die zich in Mogadishu zouden hebben afgespeeld dient opgemerkt dat ook deze niet weten te overtuigen. U hebt immers niet aannemelijk gemaakt dat u enige bekendheid hebt verworven als zanger/dichter, ontvangen werd door de president en gevisieerd werd door Al-Shabaab. U beweert dat u bij toeval ‘ontdekt’ werd door de zangeres Binti Cumar Gacal en dat ze een song van u, ingezongen door Suldaan Saraad, heeft opgenomen en dit heeft doorgegeven aan het kabinet van de president. U legde hier echter geen enkel overtuigend bewijs van voor. U stelt dat er foto's van uw bezoek aan de president verspreid werden via facebook maar u kan niet zeggen wie deze foto's verspreidde of op welke accounts deze te vinden zijn. Dat u verklaart zelf niet te beschikken over een facebookaccount is geen afdoende uitleg voor uw onwetendheid (CGVS, p. 6 en 7). Er kan immers verwacht worden dat u toch geïnformeerd zou hebben over wie deze foto's verspreidde en over waar ze overal te vinden zijn. U kon zelfs geen enkele persoon bij naam noemen die uw foto's zou hebben gepost. Nochtans zou Binti u een facebookpost met deze foto's hebben laten zien. Treffend is ook dat u niet weet tot welke clan Binti behoort (CGVS, p. 7). U beweert voorts dat u in Mogadishu bedreigd werd omdat Al-Shabaab via deze foto's te weten is gekomen dat u in Mogadishu was. U stelde tevens dat de vader van het meisje in Jilib wraak wilde nemen op u, maar hierboven werd reeds vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw herkomst en problemen in Jilib. Meermaals gevraagd hoe u bedreigd werd komt u niet verder dan te zeggen dat er een aanslag was op een plein dicht bij het parlement en dat u hierbij gewond raakte aan uw hand. U beweert dat u het doelwit was van deze aanslag, hetgeen niet aannemelijk is. U beschikt ook niet over concrete aanwijzingen dat de aanslag tegen u gericht was. Hiernaar gevraagd repliceerde u dat uw oom u had gezegd dat ze u zouden willen treffen. U voegde nog toe dat u nooit persoonlijk werd aangesproken door Al-Shabaab maar dat de burgemeester gezegd had dat er documenten circuleerden dat niemand bij u mocht komen en dat u gezien wordt als ongelovige omdat u liedjes schrijft, een loutere blote bewering (CGVS, p. 13).”* Deze motieven worden door verzoeker in zijn verzoekschrift op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht zodat deze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.4.4. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming ten opzichte van Somalië.

2.5. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Aan verzoekers Somalische nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit de stad Jilib gelegen in de provincie Middle Juba, noch uit een gebied in Somalië waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. De Raad kan immers omwille van de hogere vaststellingen enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien september tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS